

Bilag.

Brændselsnævnet.

København, den 17. September 1920.

Til Indenrigsministeriet.

I Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 1. d. M. skal Brændselsnævnet herved tillade sig at fremsende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Befolkningens Forsyning med Brænde af Hugsten 1920—21 m. v., idet man dertil skal knytte følgende Bemærkninger:

ad § 1. Angaaende Brændselsnævnets Syn paa Spørgsmaalet om Nødvendigheden af i det hele at paalægge en Pligthugst i den forestaaende Vinter skal man henvise til de i Skrivelse herfra af 5. f. M. fremsatte Udtalelser.

Nævnet har ikke ment at kunne foreslaa en større Pligthugst end den for sidste Vinter fastsatte, da det maa formodes, at Skovenes Tilstand efterhaanden maa gøre det ønskeligt at udvise betydelig Forsigtighed med deres Udnyttelse, dersom man vil sikre sig, at de fremdeles skal være ydedygtige i de kommende Aar.

Af samme Aarsag anser Nævnet det for ugørligt at fastsætte under eet, at alle Skovejendomme skal levere samme Brændemængde som forrige Aar; thi dels kan de sidste Aars Pligthugster efterhaanden have taget særlig stærkt paa mange Skovejendomme, der forud var kraftigt udnyttede, eller som ligger i en skovfattig Egn og derfor har haft en forholdsvis stor Leveringspligt, dels vil den Frihed til Hugst udover Pligthugsten, som den nugældende Brændselslov gav Skovejernerne, være meget forskelligt udnyttet af disse. Pligthugstens Størrelse maa derfor fastsættes af sagkyndige, stedkendte Mænd for hver enkelt Skovejendom.

For at de fremskaffede Brændemængder paa den bedst mulige Maade skal blive fordelt i Befolkningen, har man foreslaaet, at Kommunerne i Hovedsagen skal foretage Fordelingen og derfor have Forkøbsret, alt ligesom i Fjor. Men medens man den Gang helt kunde bygge paa de af de tidligere Amtsfordelingsinstitutioner foretagne Dispositioner, vil Forholdet i Aar blive noget anderledes paa Grund af den ændrede Fordeling af Pligthugstens samlede Masse paa de enkelte Skovejendomme; Kommunerne vil med andre Ord ikke kunne være sikre paa i Aar at faa deres Brænde netop fra de samme Skovejendomme som de to foregaaende Aar, fordi disses Pligthugst kan være indskrænket eller endog være helt bortfaldet. Det vil derfor blive nødvendigt ved særlige Bestemmelser i en kommende Bekendtgørelse at sikre sig visse Beholdninger indenfor de enkelte Amter til Udligning af de paa nævnte Maade opstaaende Mangler ved Fordelingen.

Hvad de sønderjydske Landsdele angaar, er Nævnet ikke paa nærværende Tidspunkt tilstrækkeligt kendt med Forholdene til, at man tør foreslaa en bestemt Pligthugst, og det lader sig selvfølgelig overhovedet ikke gøre at fastsætte dennes Størrelse i Forhold til tidligere Hugster, da man intet ved om disse og sikkert ikke vil kunne skaffe tilstrækkelig gode Oplysninger derom. Man maa derfor nøjes med i Lovforslaget at henvise til kommende nærmere Bestemmelser. Man kan dog ikke undlade allerede nu at gøre opmærksom paa, at Gennemførelsen af en Pligthugst i de sønderjydske Landsdele nødvendigvis maa kræve mere stedlig Hjælp og altsaa større Udgifter end for det øvrige Lands Vedkommende, da man derved skal begynde paa bar Bund uden Erfaringer og Materiale, og fordi der neppe vil kunne findes tilstrækkelig, virkelig sagkyndig Assistance paa Stedet, saaledes at denne helt eller delvis maa tilkaldes fra de øvrige Landsdele.